

lovanje môž; žene pa so bile od njega izključene, ker so morale čuvati svojo deco. Ker je torej žena skrbela za živež, katerega dobavljanje ni bilo spojeno z nobeno nevarnostjo, zato se je ne samo materam določilo to delo, nego tudi ženam sploh, četudi niso imele otrok, da bi jih dojile in nosile. Kakor je bila taka ločitev spolov za različno delo prirodna, ravno tako prirodno pa je bilo, da je zapadel sramoti oni moški, ki je ostal doma, kadar je bilo treba na lov ali v bran proti divjim zverinam ali sovražnim ljudem. Na ta način se je razdelilo delo med oba spola; za vršenje tega dela pa je bilo potrebno združevanje moških in ženskih posebej. Kjer je bil lov le skromen, n. pr. na otokih oceanskih, tam so se hranili z mesom edino le moške, za žene pa je bilo meso nedotakljivo „tabu“; v severni Ameriki pa je bilo mesa na preostajanje in tam je prinašal mož mesa domov v zameno za brašno, katero mu je dajala žena, kadar je šel na lov.

Ko so se naučili ljudje sušiti meso velikih živali, da jim je služilo za hrano, tedaj je bilo treba to posušeno meso, predno ga je bilo moči sezvečiti, s kameni stolči, da je postalo laže užitno, in tudi ta posel se je poveril ženam. (Dalje prih.)

Pod Turnom.

V oblakih se smeje lunica,
pred mano vodnjak šumi,
a moja duša žalostna
tja daleč za gore hiti . . .

Tam za gorami, za daljnimi
ostala je moja mladost,
odšel sem, zapustil sem rodni krov,
umrla je moja mladost.

Tam za gorami, za daljnimi
ostavil sem ljubo svojo,
tam za gorami, za daljnimi
solzi se nocoj ji oko.

V oblakih se smeje lunica,
pred mano vodnjak šumi,
a moja duša žalostna
tja daleč za gore hiti! . . .

Mladen Mladenov.